

BEAT CUP 1974

Nymburský beatový festival amatérských skupin se již stává nejen tradicí, ale i riteou. Začínající zpěváci mají své zlaté kesy, vrabce, slavíky, růže a jiné pocty, a než mohou soutěžit, country ani westernové kapely zase Fortu. Rocková amatérská však většinou zbývá jen vytloukat nejrůznější zábavy, případně se rozpadnout. Do profesionální špičky pronikne jen málokdo. Tady je festival výbornou příležitostí, aby kapely ukázaly co umí, porovnaly své schopnosti s ostatními. Bonuzel, takové festivaly si soutěže abyste u nás hledali lupou a můžete být rádi, když najdete alespoň Nymburk." ...takto nás uvítal na začátku září zpravodaj IV. beatového festivalu v Nymburku. Je právě devět hodin dopoledne, porota připravena/M. Kratochvíl, S. Hladík, J. Kůstka, A. Komout, V. Kladivko a F. Baborovský/, maratón začíná....

GALAXIE /Kolin/: M. Šnižák /sólo kytara/, J. Fochold /do, roveč/, A. Šuňat /bas/, V. Maděra /bicí, zpěv/. Vlastní skladby s množstvím step-tinů, kiksů a trochu pubertální texty. Skladby "Asi se mi to jen zdálo", "Blunce zapadl", "Až ptáci na jih odletí", "Za 5 minut bude ráno". Skupině se asi zdálo, že hraje hard rock, nám se zdálo, že je to trapas. Skupina potřebuje lepší aparaturu a moc a moc cvičit. Jinak lidi nezeměle zatleskali a usadím na rtech.

PSYCHOTIV /Karlovy Vary/ si udělali reklamu již při příjezdu na festival v polepený autoch. Ve složení J. Rosolka /bas/, J. Karil /kytara/, J. Hýkl /flétna/, Č. Hýdlík /bicí/, V. Truhlář /zpěv/ zahráli solidní vlastní skladby, s texty na úrovni. "Noc je pouze klam", "Kleopatra", "Bure" /úprava klasiky/, "Strach", "Fanatic" hovořily proti válce a zabíjení, zvuk skupiny byl značně dobrý a probudil lidi z letargie v galaxii. Solidní, říkal jsem :..značně dobrý, ty postoupěj!" Od amatérů jsem nečekal velkou bombu.

B u m ! Už je tady. Bomba - **ANDROMEDA** z Kostelce nad Orlicí. Fantastická muzika, dobří muzikanti a Franta King Crisson. Po první náročné jazzové kompozici od Zavinulovy skupiny propuká sál v nadšení. A již je tady zpěvák a chrlí příběh o muži z 21. století, který je schizoidní. Sál je nonama vnitru již při pohledu na vlasatého zpěváka /ala Zeppa/ a je magicou show na scéně. Lávo: písně, řev, nadšení a fantastická muzika, vynikající instrumentalisté. /Obsazení bonuzel ve zpravodaji chybí/. Další věc je kiks blues. Pořadatelé výhrůžně ukazují na hodiny, Andromeda hraje dlouhé skladby, čas ubíhá a ještě přece musí jít vlastní věc. To je v propozicích. Tak tedy vlastní věc, improvizace a pro poučení Galaxii to uvádí jako "To se mi zdálo". Kš se to snad taky zdálo, neboť takovoutle skupinu jsem nečekal. A nebyl jsem sál. Nadšení v sále veliké, atmosféra jak na festivalu za oceánem. Good bye Andromeda! Nashlednou večer!

KARAVANA /Kladno/ - co se týče stylu a zvuku snad největší př...švih festivalu. Dvě rádcoby zpěvačky tomu dávají korunu a nákeliv dechová sekce nezní nejadh, celkově je to hrůza. Karavanu by hnali snad i z přemilky tanečnických komb, natož z beatáku. Škoda papíru. Urdočně jsme se zasmáli, skočili občerstvit a máme zde zase lahůčku.

Končil školní rok 1973/74 a blížil se večírek naší bývalé devítky. Těšili jsme se na posezení s přáteli při dobré hudbě. Jenže když jsme s aparaturou přijeli na "místo činu" - byli jsme tam sami. Po dvou hodinách jsme se jakž takž sešli a hudební show měla začít /zástupci soudu, tj. Jarda a George byli přítomni/. Ale to bylo jen pro zvaně. Pro veřejnost zase nic.

Po dvou měsících se nám podařila série dvou vystoupení. Nejdříve to byly Lučice /u Chaluce n/Cidlinou/.

Příjezd na místo produkce hodinu před zakončení - to nebyl špatný začátek. Příprava proběhla bez problémů - mládež se také nějak sešla. Vystoupení mělo stejnou strukturu jako naše předchozí /viz soud č.III/. Jen několik diapositivů přibýlo. V poslechové části jsme pouštěli LE Pink Floyd - "Dark Side Of The Moon. Zbytek večera se tancovalo. Zto jsme provedli pokus o průzkum veřejného mínění, který jsme zaznamenali na magnet. pásek a výřitek Vám přinášíme.

Někdo redaktor začal před hostinac a položil několik otázek příklizejícím občankám.

R: "Dobrý večer. My děláme takový malý průzkum veřejného mínění. Vy tady posloucháte; můžete mi říci, jak se vám líbí, jak se tady baví mládež?"

OBČ. 1: "Překrásné, spokojený ne na 10, ale na 100 %."

HLAV. Z DAVU: "Prosím vás, to je na 100%."

OBČ. 1: "Tak na 100%."

R: "A proč nejdete mezi nás?"

OBČ.2: "Protože jsme už starý, tak nemůžeme mezi vás jít, protože takováhle stará bába se mezi omladinu naprosto nehodí."

R: "Vždyť je rovnoprávnost, starší lidé mezi mladými - to je přece dnešní kšele."

OBČ.2: "Nepasuje to, nepasuje to, ne, ne, ne!" "Mladí, mládí, ať se vyhovádí, tak je to."

R: "Váš názor je také takový?"

OBČ. 1: "To se říká, ať se mladí vyhovádí, než ho starší zavola."

R: "A proč by jste neměli dát průchod svému kulturnímu vylití?"

OBČ.1: "Proč? Protože jaksi my nemáme o to zájem, my tančíme podle svého a vy také podle svého. Vy tam dupete jako když dráždí bejka a my tančíme polku a valčík a to nám nejde donrouady."

R: "Myslím, že ti mladí také zvládnou polku a valčík, proč by nemohli ti starší zvládnout moderní tance?"

OBČ. 2: "Tak proč to netančujete?"/odazva na první část otázky/.

OBČ. 1: "Tančujeme, když to zvládneme."

R: "Proč nejdete také s dobou?"

OBČ. 1: "Jo s dobou, my jdeme s dobou, ale podle starší a vy jdete podle svého."

R: "Děkuji".

Myslím, že vyslechnout názor starší generace je také k něčemu dobrý.

Další naší "stáji" byla nadovesnice. Útulný sal a prostředí v této valnici nás mile překvapilo. Zde jsme se poslechnové bicki zařadili VI. album skupiny Chicago. Denka se setkala s ohlasy, i když jsme měli trochu strach a riskovali jsme situaci jako kdysi v malých vykládkách. Ale dopadlo to dobře. Spokojenost byla na obou stranách. Účast nebyla tak velká, ale to je úžl snad každému začátku. Znovu jsme další vystoupení hned na příští týden, ale bonuzel, zase to obvyklé nic. Místní organizace nám nedostala pro pořádání další fonotéky povolení.

Z veřejného průzkumu vyplynulo, že se fonotéka líbila, i když se ozval ten jeden hlas proti - jenže jeho slova: "...ta bigbitová skupina Venus z Kolína, to je jiná!.." svědčí o ne příliš velkém muzebním rozlehu tohoto mládence, a myslím si, že o jakosti piva by nám dotyčný pověděl mnohem víc.

Šlečna

Občas dostáváme ohlasy na náš časopis, což nověří o tom, že naši čtenáři nejsou k předkládanému čtení lhostejní, a snaží se ho všemožně zlepšit. Ino jeden takový ohlas otiskujeme, a byli bychom rádi, kdyby se čas od času ozvali i další čtenáři.

Jak se v "časopise Sound" proslýchá ...

Ze svého nepřítlné alchymie života jsem přečetl spousty časopisů, novin a jiných brozur, od série Kamení DO KAPKY, které jsem adéřil po strýci, až po předlušský občasník PRÁVA DOKLADATELA, který vydávají RAD Pardubice /tj. jídelní lístek "U Jelena"/.

Komár nic proti tomu, že nějaký časopis vycmáří občasně - tedy nepravidelně. Ostatně se říká: čím méně, tím lépe. S tímto zlihovalým rčením může souhlasit i náhodný čtenář z. čísla časopisu pojmenovaného SOUND (= zvuk, z angličtiny; pozn. autora - potel ovšem název nevznikal ze zkrates, např. Soul + D, era + Underground = Nice Dreams).

Proč? Vysvětlení je na snadě. Před jistou dobou jsem byl kritizován kolportéry SOUNDU za svůj příspěvek do jednoho konkurenčního časopisu a byl jsem obviněn z nedostatečné odbornosti. Nebránil jsem se, nošle ani o odbornost, ale o povlechný pouleď na naší pop a beat scenu. Ostatně nelze hledat odbornost v tom, kde je každé druhé slovo článku anglické, příjdně nanzozené nanzwillkys slangem. Ne ale autoři SOUNDU problematiku odbornosti v, řešili originálně. Vzali si do rukou náleu časopisů - od Mladého světa z Kolonii až po Nikobraz, jen Kateřinskouka v tomto výběru snad chyběl, "prakli" mezi to i jeden článek z jakéhoni prý švýcarského časopisu POP, který snad přelozil /ve švýcarsku se mluví německy, italsky, francouzsky a místy i vlámsky - ale nic proti lingvistka/ a SOUND byl notov. Aby zajistili věrohodnost takto zinkaných zpráv, dali k tomu ještě ze své hlavy před každou větu slovní spojení "proslýchá se."

Celá díla se okoušeno básní, ze které na zlatu žijí dva z cigaret a hašiš,
a tomu trochu melancholie, a - tu máš, pubertáku, počteničko!

I své "aktuelní" zprávy z přeloučské hudební scény mohli čtenáře přivést
maximálně k tomu, aby při čtení o enystraně svačce jedneno přeloučské o beatkara
nelovili v paměti, zda dotyčný není už náhodou rozvedený z nebo vdovec.

Na závěr bych chtěl podotknout, že tento článek je mým ryze osobním názorem,
a nikoliv např. útokem na ty, kteří se skrývají za iniciály pod články.
Některé z nich ostatně ani neznám, jiným mohu své názory vysvětlit osobně.

Nezbývá mi než ukončit slovy, mé babičky: „a přistě ti milánku povím
povídka o červené Larkulce.“

Čtenáře SOUNU zdraví

Milan Vlasek - Blask I.

.....

3.3. Čtenářům:

Jestliže bude váš probíhat podle plánu, do konce kalendářního
roku 1974 by se Vám mělo dostat do rukou ještě jedno číslo časopisu SOUNU,
kde by mimo jiné byly i výsledky ankety POP FOLK SOUND 1974. redaktor

SOUNU - nepravidelný občasník

Ročník: 1

Číslo: 5 Uzavírka tohoto čísla byla 17. listopadu 1974. Listopad 1974.

UNIVERSITNÍ KNIŽNICE PRAHA
